

Mbinjeri 2030

Kam përherë te sytë shëmbëlltyrën e bariut plak me të bardhën mjekër e lënë dhe kësulën leshi përherë vënë mbi krye. Të sprasmen herë ç'ë pash, ish me delet dhe mbahej shtuara me dy shkleke, dy furka nën sjetullat. I shtrëngoje me të dyja duart dhe lëvizej tue përparuar kembë e furkë bashkë. Shpejt, si marionetë.

Ëh! Njeri ka përherë përdorur proteza, për të rritur forcën e veprimit prodhues të të vetmevet duar: shkop, mbru, drapër, shat, dyqirjan, etj. Tjera proteza kanë fuqizuar forcën luftarake: në vete mjete vjen më para se qëllimi i përdorimit. Nga leva ngjera te rrota, nga motorët ngjera te makinat llogaritëse nga barnat galenike ngjera te bio-mjekësitë, një stërmadhe masë gjërash të reja është (/u ka) derdhur te jeta e njeriut, tue i rritur atij njerëzimin. Megjithatë, nëse gjithë këta të përparuar ka klënë të vërtetë tek e shkuamja, nanë jam i bindur se kjo ngë është'e ndodhet më e se ngë do të ndodhet tek e ardhmja. Në të vërtetë, çë sot, në vërehet një të përgjithshme 'jermi plotmundësie' të perëndimit, edhë më shumë dëftohet si tendencë për vjetët e ardhshëm.

Raporti 'Global trend 2030', parashtruar presidentit Obama nga 'National intelligence council-i', çë bashkëradhit hulumtimet e 17 agjencive të SHBA për spiunazh e mbledhje informacionesh, parashikon marrëdhënie të reja me forcë ndër kombet dhe evolucione shoqërore, ekonomike dhe kulturore.

Por rritja e aftësivët njerëzore ngë intereson po ushtarët. Kjo idé e 'mbinjeriut' është e pranishme edhë te plani për 'teknologjitë konvergjente', dal nga 'National science foundation-i' i SHBA. Konvergjencia të tilla ndër lidhin Nanoteknologji, Bioteknikë, administrim të Informacionit dhe shkencë e njohjevet ('cognitive') (NBIC), për të manipuluar lëndët, modifikuar organizmat e gjallë, mbledhur më të madhin e informacionavet, për të vepruar mbi e brënda mendjes së njeriut.

Çë sot kush merr 10 pilula ngaditë për të sjellë një jetë me një cik dinjitet, llojas: «Jam o ngë jam më u'? Jam natyror edhë?». Njeriu mënd të fuqizojë qosmet e kurmit dhe të mendjes por do të kërkojë të die nëse qëndron vete o nëse ndërton njëjtësi.

Çë njerëzim ë' një njerëzim i 'të dopuarshmit'? E nëse pra kjo sipër-pajisje është'e rezervuar kujt ka më shumë parë, ngë rritet, ndoshta, çapëlimi, çarja shoqërore ndër pak përdorues të fuqizimit e shumica pa e fuqizume? Çë ndjenjë ka të dish të bësh, nëse ngë ndëlgon atë çë j'ë bënë?

E pra. Sa qëndron të individit? Njëjtësia ë' ndoshta po biologjike formë o ë' jatër-gjë? Sot te bota e punës veprimet të individit, të llogaritura, paracaktuara majdhena (/madje) porositura nga aparati teknik ç'ë përket, ngë shprehin njëjtësinë e tij por të vetmin funksionalitet të tij; lirë e tij, katandisur në rol. Më lik!

Brezat e reja, lënë jashtë nga jeta e tyre vetjake, çëkur e kanë ndier këtë 'të ngrysur të së ardhmes'. Për të parën herë te historia, njerëzimi rron si brënda njëi 'shpirtëror mot të keq' të përhershëm, vetëm, pa ngushëllimin vërtetimesh besimtare o politike. Për këtë arsye venë tue shpërthyer te bota kryengritje çë ngë janë shprehje ëndërrash o utopish ideologjike por fryt të njëi vetëdijeje të brëndshme çë rilet. Kur hjidhe ndaj së ardhmes, kjo të siell të rizbullosh të lashtit por nëse këta dy qëronje janë të ndarë, çojnë te balsamimi i traditës dhe te shuarja e modernitetit. Bashkë, për kundër, gjallërojnë e japin rëndësi dhe forcë njeriut. Breza, sot të përjashtuara nga e nanishmja, e kërkojnë te 'realiteti i vërtetë'. Pa lënë (/begënisur) e shkuamen dhe të ardhmen, sepse nanishmja ë' 'vendi i përpjekjes së tre qëronjevet', ku lidhen 'veprimi e soditja'. Na duhet një filozofi të nanishmes, e së cilës një nga të mundshmit themele të jetë përvoja: burim njerëzimi (khs. Octavio Paz, Fjalim për çmimin Nobel e Letërsisë, 1990).

Abstrakte ndëlgesa eprore të programuara nkutu-nkutu (/ngutthi) janë e kundërta e farës njerëzore, çë u formua dal'e dalë në sajë të njëi evolucioni natyror për t'u përshtatur të gjithave situatat dhe ambientet.

Ëh! Të rritet mirëklënia fizike dhe ekonomike ë' imperativ mjet emancipimi por kurrë sa të duhurit njerëzimi, mirësie dhe njëi cike mirësjellje. ____ 2.13

Superuomo 2030

Ho negli occhi l'immagine del vecchio pastore con la sua barba bianca incolta e la calotta di lana sempre posta sul capo. L'ultima volta che lo vidi, era con le sue pecore e si sorreggeva con due lunghe forche sotto le ascelle. Le stringeva con le mani e si spostava avanzando gamba e stampella insieme. Velocemente, come marionetta.

Sì! L'uomo si è sempre servito di protesi, per aumentare l'efficacia della azione produttiva delle mani nude: bastone, manico, falce, marra, forcone, ecc. Altre protesi hanno potenziato la sua efficacia bellica: in sé il mezzo precede la destinazione d'uso.

Dalla leva alla ruota, dai motori agli elaboratori, dai preparati galenici alle bio-medicine alla micro-chirurgia, una enorme massa di cose nuove ha invaso la vita dell'uomo, aumentandone l'umanità. Tuttavia, se questo progredire è stato forse vero nel passato, ora francamente dubito molto che questo stia accadendo e lo sarà nel futuro. Infatti, se già oggi si osserva un generale 'delirio di onnipotenza' dell'occidente, ancor più si manifesta come tendenza per i prossimi anni.

Il rapporto 'Global trend 2030', presentato al presidente Obama dal 'National intelligence council', che coordina le analisi di 17 agenzie USA di spionaggio e raccolta informazioni, prevede nuovi rapporti di forza tra le nazioni ed evoluzioni sociali, economiche e culturali.

Ma l'aumento delle prestazioni umane non interessa solo ai militari. Questa idea del 'superuomo' è presente anche nel progetto sulle 'tecnologie convergenti', varato dal 'National science foundation' USA. Tali convergenze collegano Nanotecnologia, Biotecniche, gestione della Informazione e scienze Cognitive (NBIC), per manipolare la materia, modificare gli organismi viventi, raccogliere il massimo delle informazioni, operare sulla e nella mente dell'uomo.

Già oggi chi assume 10 pastiglie al giorno per poter condurre una vita appena dignitosa, pensa: «Sono o non sono più io? Sono ancora naturale?». L'uomo può potenziare le risorse del suo corpo e la sua mente ma si chiederà se rimane se stesso o se cambia identità.

Che umanità è una umanità di 'dopati'? E se poi questa super-dotazione è riservata a chi ha più soldi, non cresce, forse, la divaricazione sociale tra i pochi fruitori del potenziamento ed i molti non potenziati? Che senso ha saper fare, se non si comprende quel che si fa?

E ancora. Quanto resta dell'individuo? L'identità è forse solo biologica forma o è altro? Oggi nel mondo del lavoro le azioni dell'individuo, calcolate, previste, addirittura prescritte dall'apparato tecnico di appartenenza, non esprimono la sua identità ma la sua mera funzionalità; la sua libertà, ridotta a ruolo. Peggio!

Le nuove generazioni, escluse da una propria vita personale, da tempo hanno avvertito questo 'crepuscolo del futuro'. Per la prima volta nella storia, l'umanità vive come dentro una 'spirituale intemperie' permanente, in solitudine, senza il conforto di conferme religiose o politiche. Per questo vanno esplodendo nel mondo insurrezioni che non sono espressione di sogni o utopie ideologiche ma frutto di una rinata consapevolezza interiore. Il proiettarsi verso il futuro porta a riscoprire l'antico ma se questi due tempi sono isolati, portano ad imbalsamare la tradizione e a far svanire la modernità. Uniti, invece, animano e danno peso e forza all'uomo. Generazioni, oggi espulse dal presente, lo cercano nella 'realtà reale'. Senza rinunciare al passato e al futuro, perché il presente è 'il posto dell'incontro dei tre tempi', dove si uniscono 'l'azione e la contemplazione'. Abbiamo bisogno di una filosofia del presente, della quale uno dei possibili fondamenti sia l'esperienza poetica: sorgiva di umanità (cfr. Octavio Paz, Discorso per il premio Nobel di Letteratura, 1990).

Astrate intelligenze superiori frettolosamente programmate sono il contrario della specie umana, formatasi in una lenta evoluzione naturale per adattarsi ad ogni situazione ed ambiente.

Certo! Accrescere il benessere fisico ed economico è imperativo mezzo di emancipazione ma mai quanto lo sia il bisogno di umanità, bontà e di un po' di gentilezza. ___ 2.13